

بوئرها ، پایانی بر امپراطوری بریتانیا

۳ مهر ۱۳۹۴ ساعت ۲۳:۵۹

سیاستهای انگلستان در آفریقا به دنبال ایجاد کمربند شمال به جنوب، از مصر در شمال آفریقا تا دماغه امید نیک در جنوب آفریقای جنوبی بود. امپراتوری بریتانیا، «دماغه امید نیک» را در سال ۱۷۹۷ میلادی فتح نمود. پس از تصرف «دماغه امید نیک» توسط انگلستان، بوئرها که میخواستند رسوم کالونیست خود را حفظ کنند، تصمیم به مهاجرت گرفتند و به نقاط شرقی و شمالی کوچ کردند.

بوئرها مردمانی در آفریقای جنوبی با خاستگاه نژادی هلندی، آلمانی و هوگانوت بودند. نیاکان این جماعت به دلیل کالونیست بودن (شاخه ای از مذهب پروتستان) ، فشارهای وارده را تحمل نکرده و از اروپا به آفریقای جنوبی مهاجرت کرده بودند. سیاستهای انگلستان در آفریقا به دنبال ایجاد کمربند شمال به جنوب، از مصر در شمال آفریقا تا دماغه امید نیک در جنوب آفریقای جنوبی بود. امپراتوری بریتانیا، «دماغه امید نیک» را در سال ۱۷۹۷ میلادی فتح نمود. پس از تصرف «دماغه امید نیک» توسط انگلستان، بوئرها که میخواستند رسوم کالونیست خود را حفظ کنند، تصمیم به مهاجرت گرفتند و به نقاط شرقی و شمالی کوچ کردند. بوئرها در سرزمین جدید، جمهوری «ناتال» را تاسیس می کنند، اما بزودی بریتانیایی ها این منطقه ساحلی که از نظر آنها استراتژیک محسوب می شد را از چنگ بوئرها می ربایند. بنابراین بوئرها به قلب آفریقای جنوبی مهاجرت کرده و دو جمهوری «ترانسوال» و کشور آزاد «اورانژ» را تاسیس می کنند. بوئرها تصور می کردند که دیگر از تهاجم بریتانیایی ها درامان هستند اما، در روز ۱۲ آوریل سال ۱۸۷۷ میلادی، بریتانیا تمام «ترانسوال» را متصرف می شود. این روی، بوئرها که انگلیسی ها را همه جا در تعقیب خود دیده بودند سرانجام دست به مقاومت مسلحانه زدند و جنگ از ۱۶ دسامبر ۱۸۸۰ آغاز شد. در دور اول جنگ، انگلیسی ها شکست خوردند و فرمانده آنان ژنرال "کالی" نیز کشته شد. "ویلیام گلدستون" نخست وزیر وقت انگلستان که چنین دید و به واقعیت پی برد، از در سازش وارد شد و خود مختاری «ترانسوال» را بپذیرفت. کشف طلا در سال ۱۸۸۶ میلادی در «ویتواترز راند» در جمهوری «ترانسوال» بار دیگر دیگ طمع بریتانیا به جوش می آید. کشف طلا موجب سرازیر شدن مهاجرانی از بسیاری از کشورها به قلب سرزمین های بوئرها می گردد. بوئرها که چنین دیدند بر کارگران غیر بومی و شرکت های انگلیسی استخراج طلا، مالیات سنگین بستند و تازه واردین را از شرکت در انتخابات و کسب مقام دولتی در آن منطقه محروم کردند. این وضعیت، باعث اعتراض معدن داران شد و به وزارت مستعمرات در لندن شکایت بردند. این وزارت به دولت محلی بوئرها، اولتیماتوم داد که به آن توجه نشد. بریتانیا به بهانه رفتار تبعیض آمیز بوئرها با بریتانیایی ها و سایر خارجی ها، تصمیم می گیرد تکلیف خود با بوئرها را یکسره کند. "جوزف چمبرلن" ، نخست وزیر بریتانیا تهدیدها علیه "پل کروگر" رئیس جمهور کهنسال ترانسوال را شدت می بخشد اما "پل کروگر" که یک دهقان سرسخت بود، برای حفظ استقلال ترانسوال، مصمم میگردد. سرانجام در روز ۱۱ اکتبر سال ۱۸۹۹

میلا دی ، "چمبرلن" به "کروگر" اعلان جنگ می دهد با اعلان جنگ از سوی بریتانیا، کشور آزاد «اورانژ» نیز به «ترانسوال» می پیوندد. بوئر ها با یک عزم استثنایی در مقابل ابرقدرت آن زمان جهان ایستادگی می کنند به گونه ای که تا ماه های پایانی نبرد، از ارتش بریتانیا که چند برابر نیروهای بوئر بود، کار موثری بر نیامد جنگ بریتانیا علیه بوئر ها ، ۳۰ ماه به طول می انجامد و سرانجام بریتانیایی ها به پیروزی دست یافتند و در روز ۳۱ مه سال ۱۹۰۲ میلادی با امضای پیمان «ورینایگینگ» بزرگترین جنگ استعماری عصر مدرن میان دو قوم اروپایی تبار به پایان می رسد. در این جنگ برای نخستین بار اردوگاه های کار اجباری اسیران جنگی باب می شود. ژنرال بریتانیایی "هوراشیو کیتچنر" با سیم های خاردار اردوگاههایی را ایجاد می کند و ۲۰۰۰۰۰ بوئر شامل مردان ، زنان و کودکان را در شرایط بسیار نامطلوبی در این اردوگاه ها جای می دهد، به طوری که از هر ۱۰ نفر آنها یک نفر به دلیل شرایط دشوار جان خود را از دست دادند. در پایان جنگ بیش از ۳۰۰۰۰ نفر در این اردوگاه ها قربانی شدند.

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/۱۹۵۴۱/بریتانیا-امپراطوری-پایانی-بوئرها>